

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/84/2023
Identifikačné číslo spisu:	0020201852
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:0020201852.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpenej Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária, Bratislava-mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovaným 1/ LEONIE, s. r. o., Michalovce, Užhorodská 23, IČO: 47 037 202, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Szárszoi, s. r. o., Michalovce, Štefánikova 8, IČO: 47 236 183, 2/ L. U., narodenému XX. L. XXXX, U., F. XX, o zaplatenie 5 275,56 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 19C/19/2020 v spojení s doplniacim rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/19/2020 z 24. septembra 2021, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2022 sp. zn. 2Co/208/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2022 sp. zn. 2Co/208/2021 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 19C/19/2020-167 z 21. marca 2023.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 19C/19/2020-147 zo 6. augusta 2021 uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 275,56 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura od 15. februára 2019 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku; zamietol žalobu proti žalovanému 2/; priznal žalobkyni proti žalovanému 1/ náhradu trov konania v pomere 100 % ; priznal žalovanému 2/ náhradu trov konania proti žalobkyni v pomere 100 %. Doplniacim rozsudkom č. k. 19C/19/2020-175 z 21. decembra 2021 súd prvej inštancie uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni náklady spojené s uplatnením práva v sume 359,45 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.1. Právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 2 písm. j), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 24 ods. 2, písm. b), § 27 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), § 427 ods. 1 a 2, § 420 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania

ustálil, že dňa 6. decembra 2016 spôsobil žalovaný 1/ v Rakúsku motorovým vozidlom Ford Galaxy EČ: U. XXX Y. dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Volkswagen EČ: X. W. (A) držiteľa T. M.. Podľa lustrácie žalobkyne k motorovému vozidlu Ford Galaxy nebolo v čase nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa záznamu o dopravnej nehode žalovaný 2/ predložil od vozidla osvedčenie, podľa ktorého držiteľom motorového vozidla Ford Galaxy MI 430 DO je D. T.. Vozidlo malo byť poistené v poisťovni Kooperatíva. Žalobkyňa poukázala dňa 15. januára 2019 na účet S. F. X. R. sumu 5 896,19 eur. V čase dopravnej nehody podľa evidencie motorových vozidiel bolo vozidlo evidované na D. T. v období od 9. septembra 2015 do 12. decembra 2016, následne 12. decembra 2016 bolo motorové vozidlo Ford Galaxy evidované na držiteľa Taxi modrý anjel s. r. o. V čase dopravnej nehody bol žalovaný 2/ zamestnaný vo firme LEONIE s. r. o., kde bol nadriadeným C. T. vyslaný na prepravu opatrovateliek do zahraničia. Motorové vozidlo mu poskytol C. T. s tvrdením, že patrí jemu. Podľa pracovnej zmluvy uzavretej dňa 16. februára 2015 medzi firmou LEONIE s. r. o. a žalovaným 2/, žalovaný 2/ nastúpil do pracovného pomeru u žalovaného 1/ dňa 17. februára 2015 ako „šofér taxi“. Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne tento pracovný pomer trval do 31. marca 2017. Podľa kúpnej zmluvy z 5. augusta 2016 uzavretej medzi žalovaným 2/ a D. T. malo byť motorové vozidlo zn. Ford Galaxy MI 430 DO predané žalovanému 2/ za kúpnu cenu 7 000 eur, ktorú skutočnosť však žalovaný 2/ poprel, i napriek tomu, že pravosť podpisu bola notársky osvedčená notárkou L.. U.E. I. dňa 24. mája 2019. Žalovaný 2/ poprel pred súdom skutočnosť, že by bol vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda.

1.2. Žalovaná 1/ uznala uplatnený nárok, preto súd prvej inštancie vo vzťahu žalovanej 1/ vydal rozsudok pre zmeškanie v súlade s § 282 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, priznaním nároku žalobkyni proti žalovanému v plnom rozsahu.

1.3. Vo vzťahu k žalovanému 2/ žalobu zamietol s odôvodnením, že za spôsobenú škodu nezodpovedá, preto nebola možná aplikácia § 24 ods. 7 v nadväznosti na § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. Ku škode došlo pri výkone práce žalovaného 2/, ktorý motorové vozidlo nepatriace zamestnávateľovi použil so súhlasom svojho zamestnávateľa na výkon svojho povolania, preto za spôsobenú škodu nezodpovedá. Daná je tak zodpovednosť za škodu jeho zamestnávateľa podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a je vylúčená zodpovednosť vodiča podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre účely regresnej náhrady podľa zákona č. 381/2001 Z. z. je podstatné, či žalovaný bol osobou, ktorú zaväzovala povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu, teda buď vlastníkom alebo držiteľom motorového vozidla, a teda prevádzkovateľom vozidla. Žalobkyňa pri uplatnení nároku proti žalovanému 2/ vychádzala z právneho názoru, že za škodu zodpovedá ako prevádzateľ motorového vozidla podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 2/ nikdy nebol prevádzateľom a vlastníkom motorového vozidla Ford Galaxy. Z evidencie motorových vozidiel vyplýva, že motorové vozidlo nikdy nebolo zaevidované na žalovaného 2/. Ak bol podpis na kúpnej zmluve overovaný dňa 24. mája 2019, z uvedeného je zrejmé, že dňa 5. augusta 2016 písomné vyhotovenie zmluvy neexistovalo, pretože ten, kto dokument podpisuje ho podpisuje pred overovateľom. Predávajúci D. T. nevedel pri výpovedi pred súdom prvej inštancie vysvetliť, z akého dôvodu bolo motorové vozidlo Ford Galaxy dňa 12. decembra 2016 zaevidované na jeho firmu, ak v uvedenom čase mal byť na základe kúpnej zmluvy z 5. augusta 2016 vlastníkom vozidla žalovaný 2/. V kontexte uvedeného mal preto súd prvej inštancie dôvodné pochybnosti, či kúpna zmluva bola vôbec uzavretá. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný 2/ bol v čase dopravnej nehody iba vodičom motorového vozidla, nie je jeho vlastníkom, ktoré mu na výkon práce poskytol jeho zamestnávateľ žalovaná 1/. Za škodu spôsobenú pri výkone svojej práce preto nezodpovedá, žalobu ako nedôvodnú proti žalovanému 2/ zamietol. O nároku na náhradu trov konanie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, priznaním nároku žalovanému 2/ proti žalobkyni v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 15. decembra 2022 sp. zn. 2Co/208/2021 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a vo výrokoch o trovách konania tak, že uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 275,56 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 15. februára 2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že takto uložená povinnosť žalovaného 2/ zaniká v rozsahu plnenia poskytnutého žalobkyni žalovanou 1/ na základe plnenia povinnosti uloženej žalovanej 1/ vyhovujúcim

výrokom vo vzťahu k žalovanej 1/ rozsudkom súdu prvej inštancie a naopak; žalobkyni priznal proti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vzniknutých v konaní pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu; žalobkyni priznal proti žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd na základe zopakovania dokazovania pri posudzovaní otázky, či žalovaný 2/ bol v čase dopravnej nehody ku ktorej došlo dňa 6. decembra 2016 vlastníkom a držiteľom motorového vozidla Ford Galaxy, MI 430 DO dospel k záveru, že na základe písomného vyhotovenia kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo Ford Galaxy, podpísanej žalovaným 2/ ako kupujúcim, ktorý okrem iného v zmluve prehlásil, že jej podpisom potvrdzuje prevzatie motorového vozidla a nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu, že žalovaný 2/ nadobudol dňom uzavretia kúpnej zmluvy vlastnícke právo k motorovému vozidlu Fort Galaxy, MI 430 DO a stal sa jeho vlastníkom. Okrem toho potvrdil aj s časovým odstupom dňa 24. mája 2019 pred notárom, že podpis na zmluve je jeho. Keďže bol vlastníkom motorového vozidla od 5. augusta 2016, bol povinný v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. uzavrieť poisťnú zmluvu. Vzhľadom na uvedené, jeho tvrdenie, že nikdy nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla Ford Galaxy nepovažoval odvolací súd za postačujúce na popretie skutočností vyplývajúcich jednak z uzavretej kúpnej zmluvy, ako aj z následného overenia pravosti jeho podpisu na tejto zmluve. V konaní nebolo sporné, že predmetné motorové vozidlo Ford Galaxy, MI 430 DO nebolo poistené, preto v dôsledku spôsobenej dopravnej nehody žalobkyňa podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. poskytla z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Ford Galaxy, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. bol žalovaný 2/ ako vlastník a prevádzkovateľ motorového vozidla Ford Galaxy, MI 430 DO povinný uzavrieť poisťnú zmluvu na toto motorové vozidlo, preto žalovaný 2/ zodpovedá za vzniknutú škodu v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla. V súlade s § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. má žalobkyňa právo na regresnú náhradu za plnenie, ktoré z garančného fondu poskytla. Ukrajinskej kancelárii poisťovateľov motorových vozidiel žalobkyňa zaplatila nároky poškodeného vo výške 5 275,56 eura v zmysle Systému zelenej karty. Odvolací súd citujúc judikát R 8/1978, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania súlade s § 388 CSP tak, že žalobe proti žalovanému 2/ vyhovel, ktorému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 275,56 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 15. februára 2019 do zaplatenia. Žalobkyňa vyzvala žalovaného 2/ listom z 22. januára 2019 na náhradu poisťného plnenia, výzvu žalovaný prevzal dňa 25. januára 2019, pričom svoju povinnosť v určenej lehote dobrovoľne nesplnil, čím sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobkyňa si uplatnila nárok voči žalovanej 1/ z titulu jej zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a voči žalovanému 2/ nárok na regresnú náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. ako proti osobe zodpovedajúcej za škodu podľa § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bez poistenia zodpovednosti. Ide teda o dva samostatné nároky proti dvom subjektom, pritom proti každému z nich z iného právneho dôvodu. Žalobkyňa má však nárok len na jedno plnenie. Vzhľadom na uvedené postavenie samostatných spoločníkov, odvolací súd vo výroku rozhodnutia vymedzil vzájomný vzťah medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/ tak, že uložená povinnosť žalovaného 2/ zaplatiť žalobkyni 5 275,56 eura s príslušenstvom zaniká v rozsahu plnenia poskytnutého žalobkyni žalovanou 1/, na základe plnenia povinnosti uloženej jej vyhovujúcim výrokom rozsudku súdu prvej inštancie. O nároku na náhradu trov celého konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade so zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní proti žalovanému 2/, ktorej priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“), uplatnením dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Namietala, že odvolací súd opomenul rozhodnúť a priznať aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura od 23. januára 2019 do 14. februára 2019 a náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 359,45 eura. Argumentovala tým, že žalobou z 22. apríla 2020 sa domáhala proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 5 275,56 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 15. februára 2019 do zaplatenia, a nákladov prekladu listinných dôkazov v sume 359,45 eura; proti

žalovanému 2/ aj úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura od 23. januára 2019 do 14. februára 2019 za obdobie od 23. januára 2019 do 14. februára 2019. Porovnaním žalobného petitu možno dospieť k záveru, že odvolací súd nerozhodol o celom uplatnenom nároku proti žalovanému 2/ a to o úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura od 23. januára 2019 do 14. februára 2019 a nákladoch spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 359,45 eura, ktoré mali byť podľa názoru dovolateľky riadne prejednané a priznané voči žalovanému 2/. Takýto výrok v napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu absentuje. V súvislosti so zmenou rozsudku súdu prvej inštancie preto odvolací súd rozhodol o trovách celého konania. Podľa názoru dovolateľky napadnuté rozhodnuté rozhodnutie trpí nepreskúmateľnosťou a zmätočnosťou, nakoľko z neho vôbec nie je zrejmé ako sa odvolací súd s danými nárokmi žalobkyne vysporiadal. Z jeho odôvodnenia však vôbec nevyplýva, že by bol uplatnený nárok v tejto časti, čo i len čiastočne zamietnutý, lebo takýto výrok napadnuté rozhodnutiu ani neobsahuje, preto sa žalobkyňa domnievala, že uplatnený nárok v uvedenej časti mal jej byť voči žalovanému 2/ riadne priznaný. V dôsledku uvedeného považovala napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a zmätočné, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP pre nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Navrhla zmeniť napadnuté rozhodnutie a priznať uplatnené nároky, alebo zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uplatnila si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaný 2/ vyjadrenie k doručenému dovolaniu nepredložil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou z 22. apríla 2020 domáhala proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatať spoločne a nerozdielne sumy 5 275,56 eura, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura od 15. februára 2019 do zaplatať, nákladov prekladu listinných dôkazov v sume 359,45 eur a proti žalovanému 2/ aj úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 275,56 eura za obdobie od 23. januára 2019 do 14. februára 2019.

15. Podľa § 212 ods. 1 a 2 veta prvá CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej. Rozsudkom rozhoduje o celej prejednávanej veci.

16. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom.

17. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 2/ nerozhodol o uplatnenom nároku ohľadne úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5 275,56 eura od 23. januára 2019 do 14. februára 2019, ako aj o nároku žalobkyne z titulu nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 359,45 eura, ktorý bol uplatnený aj voči žalovanému 1/ žalobkyňou v žalobnom návrhu. Vo vzťahu k žalovanému 1/ o nároku z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, bolo rozhodnuté doplniacim rozsudkom č. k. 19C/19/2020-175 z 24. septembra 2021 s právoplatnosťou od 4. novembra 2021. Predmetný doplniaci rozsudok nebol predmetom odvolacieho konania, avšak vo vzťahu k tomu nároku uplatnenému aj proti žalovanému 2/ samostatným výrokom rozhodnuté odvolacím súdom nebolo.

18. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že odvolací súd zaťažil konanie vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP nerozhodnutím o celom predmete konania vo vzťahu k žalovanému 2/ v rozsahu uplatneného žalobného návrhu. Nerozhodnutím o celom predmete konania došlo postupom odvolacieho súdu k porušeniu procesných práv žalobkyne v takom rozsahu, že možno konštatovať porušenie jej práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Uznesením č. k. 19C/19/2020-167 z 21. marca 2023 súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyňu trovy konania pred súdom prvej inštancie vo výške 2 553,13 eur žalobkyňu v lehote 15 dní od doručenia uznesenia; uložil žalovanému 2/ povinnosť nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania vo výške 938,30 eur v lehote 15 dní od doručenia uznesenia.

20. Podľa § 439 CSP dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý dovolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a dovolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi

stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Vydanie uznesenia o náhrade trov konania v konkrétnej výške je jednostranne závislé od existencie právoplatného rozhodnutia vo veci. Zrušením rozsudku odvolacieho súdu uznesenie o výške náhrady trov konania ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutie by zostalo uznesenie o výške náhrady trov konania osamotené, strácalo by rozumný zmysel, čo by zároveň odporovalo princípu právnej istoty (sp. zn. 4Obdo7/2018, 3Obo/9/2017). Závislým výrokom môže byť nielen dovolaním dotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci (R 73/2004).

22. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v súlade s § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Zároveň zrušil aj uznesenie o trovách konania v súlade s § 449 v spojení s § 439 CSP.

23. V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu opätovne prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní žalobkyne proti zamietavému výroku vo vzťahu k žalovanému 2/ v rozsahu uplatneného žalobného návrhu, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania. Výsloveným právnym názorom vyplývajúcim z tohto uznesenia je odvolací súd viazaný (§ 455 CSP).

24. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v súlade s § 453 ods. 3 CSP.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.